

10/1164

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

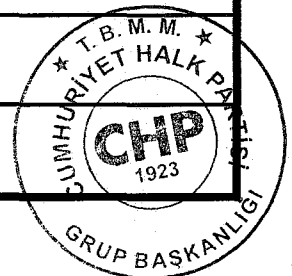
Ülkemiz konumu, iklimi ve coğrafya özellikleri boyutuyla bölgede ve dünyada tarım, hayvancılık ve deniz ürünleri gibi alanlarda oldukça zengin potansiyellere sahip bir ülkedir. Ancak yıllardır süregelen yanlış tarımsal politikalarla tarımsal üretim ve hayvancılık konularında adeta bir tasfiye politikası yürütülmüştür. Bu politikaların sosyo-ekonomik ve demografik sonuçları söz konusu alanlardaki istihdam rakamlarını, üretim ve gelir düzeylerini oldukça geriye gitmiş durumdadır. Bu konuyla ilgili gerekli denetimlerin yapılması, üretimden pazarlamaya, ithalat ve ihracata, istihdam ve göç sorunlarına kadar var olan sorunların tespiti ve çözüm önerilerinin ortaya konması amacıyla Anayasanın 98'inci; TBMM İçtüzüğü'nün 104. ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması için gereğini saygılarımla arz ederim.

1. S. S. L. 3. Ömer Fethi Görec 4. Kadim DURMAZ
2. Serdar T. 5. Turabi KAYAN 6. Nuhayret Altan Kaygılı
7. Ali Mahir Başarın 8. Süleyman Pirgin 9. Deniz Yavuz 10. Mersin
11. Deniz Yavuz 12. Mahmut T. 13. Candan Y. 14. Kemal Zeybek
15. Y. 16. Veli Ağababa Mahabba Mv.

Kadim DURMAZ
Tokat Milletvekili
TBMM İdare Amiri

CHP
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
GRUP BAŞKANLIĞI

...750... Sayılı Meclis Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

[illegible]

GENEL GEREKÇE

Ülkemiz farklı iklim tipleri, değişik çeşitlerde hayvan varlığı ve kırsalda yaşayan nüfus ağırlığı sebebiyle hayvancılığın geliştirilmesine açık bir potansiyele sahiptir. Tarımsal üretimin lokomotif konumundaki hayvancılığın tarımsal üretimdeki payı giderek azalmaktadır. Hayvancılık et, süt ve diğer hayvansal ürünler sanayii dışında, doğrudan hayvancılığa dayalı ilaç, yem ve hayvancılık ekipman sanayi kolları ile yeni istihdam alanları da yaratarak ekonomiye büyük katkı sağlamaktadır.

Ülkemiz önemli bir tarım ve hayvancılık potansiyeline sahipken ne yazık ki günümüzde gerçek kapasitesinin çok küçük bir kısmını kullanabilmektedir.

Ülkemizde 1950'li yıllardan itibaren tarıma açılmış olan çayır ve meralar 40 milyon hektardan 12 milyon hektara düşmüştür. Meraların işletmeli tarıma açık hale getirilmesi ve kontrolsüz otlama mera varlığımızın azalmasına ve gereken yem ihtiyacını karşılayamaz duruma gelmesine neden olmuştur. Hayvancılığı gelişmiş ülkelerde kaba yem ihtiyacının % 80-90'ı çayır meralardan karşılanırken, ülkemizde bu oran nadas alanları dahil % 38'dir. Bütün bu veriler değerlendirildiğinde üretici kazanamaz, dolayısıyla üretmez, vatandaş ise pahalılıktan tüketmez hale gelmiştir. Şirket tarımı teşvik edilirken, küçük çiftçi yok olmaya yüz tutmuştur. Geçim kaynaklarını yitiren kırsal nüfus kentlere göç ederek kent nüfusunu ve dolayısıyla bir dizi başka sorunu ortaya çıkarmıştır!

Son 10 yılda toplam tarım alanları dramatik şekilde azalmıştır. Kuşkusuz bunda iktidarın tarımsal alana dönük politikalarının büyük bir sorumluluğu bulunmaktadır. Bitkisel ürünlerin çoğunda üretim ya azaldı ya da hiç artmadı. Başta tütün ve pamuk olmak üzere endüstriyel ürünlerin; nohut, kuru fasulye ve mercimek gibi kuru baklagillerin; patates ve kuru soğan gibi yumru bitkilerin üretimleri gerilemiştir.

Uygulanan yanlış politikalar sonucu hayvan varlığımız ise 4 milyon baş gerilemiştir. Hükümet son yıllarda yaptığı yasal düzenlemelerle 1998'den beri yasak olan kırmızı et ithalatına izin vermiştir. 2017-2018 yılları arasında Uruguay, Brezilya, Fransa, ABD, Şili, İtalya vb. bir çok ülkeden hayvan ithalatı yapılmıştır.

Son olarak sütte de vergisiz ithalatın yolu açılarak hayvancılıkta uygulanan neoliberal politikalarda yolun sonuna gelinmiştir.

Tüm bunlar neticesinde hem tarım ürünleri hem de hayvancılık alanında ülkemiz ithalatçı konumuna getirilmiştir. Ortaya çıkan reel ekonomik göstergeler de bunu

koymaktadır. Şöyle ki; tarım sektörünü oluşturan faaliyetlerin toplam katma değeri, 2014 yılında bir önceki yıla göre sabit fiyatlarla %1,9'luk azalışla 11 milyar 95 milyon TL olmuş, tarımda 2013 yılı büyüme hızı %3,5 olarak gerçekleşmişti.

Ülkemizde doğanın ve tarımsal alanların talan edildiği, hayvancılığın yok olmaya yüz tuttuğu, su kaynaklarının ve toprağın çeşitli vesilelerle kirletildiği ve her geçen gün üretim alanlarının zayıflamasından kaynaklı daralmaların büyüdüğü bir politika iktidarı olarak tarihe geçmiştir. Her ne kadar, belli kalemlerde GSYH ve ihracat rakamlarına pozitif katkılar sunuluyor olsa da, mevcut yaklaşımlarla ileride karşılaşılabilecek çok ciddi sorunların zemini oluşturulmuştur.

AB üyeliği için en önemli müzakere başlıklarından birini oluşturmasına rağmen, Hükümetin bu alanlarda ortaya koyduğu siyasi, idari ve hukuki vizyon, sürdürülebilir ve toplumsal kalkınmayı destekler olmaktan hayli uzaktır. Bakanlığın ve bağlı kurumlarının sivil toplum örgütleri, bilimsel kuruluşlar ve genel olarak toplumun beklentilerini karşılayan, onları esas alan ve ekolojik-sürdürülebilir bir tarım ve hayvancılık politikası üretmesi zorunluluğu bugünün ve yarının siyasal ve ahlaki sorumluluğudur.

Yerli hayvancılığın geliştirilmesi ve hayvancılığın yeniden canlandırılması için yapısal önlemler alınmamaktadır.

Tarım ve hayvancılık üretiminde yüksek girdi maliyetleri çiftçilerin üretime katılmaları önünde en büyük engeldir. Mazottan gübreye, zirai ilaçtan tohuma ve hayvancılıkta en önemli maliyet kalemini oluşturan yeme, samana kadar tarımsal girdiler yüksek fiyatta olup ve büyük oranda dışa bağımlıdır.

Hükümet hala hayvancılıkla ilgili yaşanan onca probleme karşın ciddi çözümler üretememektedir. Hayvancılıkla ilgili piyasayı düzenleyecek hiçbir kurum bulunmamaktadır. Hayvan yetiştiricilerimizin hayvancılığı terk etmesi bitkisel üretimi olumsuz yönde etkilemekte, Bitkisel üretimde kimyasal kullanımı artmaktadır. Kimyasal kullanımının artması toprak ve suyun kirlenmesinin yanında elde edilen ürünlerin hem sağlıksız olmasına hem besin değerinden yoksun kalmasına neden olmaktadır.

Tarımsal üretim ve hayvancılığın temel sorunlarına çözüm bularak, Türkiye'nin ihtiyaçlarına uygun, üretimi arttırmak, üretime gününbirlik politikalarla değil uzun vadeli ve geleceğe dönük politikalarla yaklaşmak, üreticileri destekleyen ve hayvan yetiştiriciliğini teşvik eden politikaları ortaya çıkarmak amacıyla, Anayasa'nın 98'inci; TBMM'nin 104. ve 105. Maddeleri gereğince meclis araştırması açılmasını saygılarımızla arz ederiz.

